

13974

kol. komp.

III

Mag. St. Dr.

P

Casimirus

Podgórski Samuelis Joannis: Definitio essen-
tialis visæ sapientis ex genere et differen-
tia virtutum ac meritorum.

PANIS et VITAE

P. in Pol.

.VI. 17.

I

F
I

BRITISH MUSEUM
LONDON

DEFINITIO
ESSENTIALIS
VIRI SAPIENTIS,

ex Genere & Differentia

VIRTUTUM ac MERITORUM,

PERILLVSTRIS, CLARISSIMI & ADMODUM REVERENDI DOMINI,
D. M. RAPHAELIS CASIMIRI

ARTENSKI,

Sacræ Theologiæ Licentiati & Professoris, Ecclesi-
arum Collegiatarum S. FLORIANI Floren: ad Crac: Canonici,
Pajęczan: Parochialis Curati, Contubernij Gelanij Provisoris.

Dum Idem.

in Lectorio DD. Theologorum,

à

PERILLVSTRIS & REVERENDISSIMO DOMINO,

D. M. MARTINO
WINKLER,

Sacræ Theologiæ Doctore & Professore, Collegij Maioris Seni-
ore Patre, Ecclesiarum, Cathedralis Crac: Canonico, Collegiatarum San-
domirien: PRÆPOSITO, Kielcen: Scholastico, Curato Premykovien.

in Præsentia Magnorum Hospitum,

& Omnium Almæ Universitatis Cracov: Ordinum,

SACRÆ THEOLOGIÆ DOCTOR,

RITU SOLENNI CREARETUR,

CONCINNATA.

ac per

M. SAMUELEM JOANNEM PODGURSKI,

Ph: Doctorem, in Collegio Minori Eloquentia, ac interea Cursus Vladislaviano Phi-
losophici Professore, Ecclesiæ Archypresbyteralis in Circulo Crac. Pœnitent-
tinarum Radyminscianum, S. R. M. S. Notarium Apost.

plaudente pennâ.

Orbi Literario.

MANIFESTATA.

Anno, quo Infinita Persona verbi, terminis Natura nostra definita est. 1698: die 19 Nov:

CRACOVIAE TYPIS UNIVERSITATIS.

13974. III.

DEFINITIO ESSENTIALIS Sapientis Viri.

Cutiùs Epidaurio serpente, abditas rerum Naturas intueri,
Divinior Cyrrha, superis cognatâ felicitatem esse dudû enunciauit.
Hæc nempe mortalis Naturæ, immortalis dignitas vulgò censetur,
quòd implicatas rerum essentias explicare nôit.

Hæc gloria Microcosmi,

quòd vastissimam mundi compagem, exilibus animi terminis comprehendat.

Abdiderit se licet, centum cortinis rerum Parens;
nihil tamen in abditum humano ingenio relinquere visa:
quia nullum eius arcanum, mortalibus est arcanum.

Nullus nodus difficultatis,

quem ingenij acumine faciliùs quam Gordium non resolvant.

Nonne Syracusanus senex, in Dyonisij Palatio quietus,
pernicissimos siderum motus ingenio assecutus?

Nonne interminatas Cælorum Peripherias,
sui intellectûs terminis complexus est?

Neptuni fando carentiâ Regna,

& indefinitam arenæ multitudinem definire contendit?

Imò quid aliud Græci, per septenâ Sapienitum oracula,

Indi per Gymnosophistas, Galli per Druidas, Persæ per Magos, factitarunt
nisi vt latentem naturam, non latere demonstrarent.

Et quidem hi Dij terrestres, non humanum opus aggressi sunt;
si hoc ipsis divinè successisset.

sed ô quam irritò conatu grandia moliti sunt!

Dum naturas rerum investigant, naturam sapientium amisere.

Dum conclave latentium essentiarum, ingredi conati sunt;
ipsi errorum labyrinthis inclusi, hæserunt.

Suæ scientiæ temulenti fastu,

in definiendis rebus planè desipuerunt.

Secum habitare (vt ajunt) ignorantes,

Cælum ipsum petierunt insipienti Sapia.ia.

Siccine ô boni! non latent vos differentia rerum?

Cum in manifestis & veris, ita se intellectus habeat, vt oculus bubonis ad solem.

Quid in ignotis?

vosmetipsos definiendi, primum negotium erat,

si bene sapere in votis fuit.

Nempe, nulla est intricatior Definitio, quàm Viri Sapientis.

Genus eius difficillimum, quia sapiens amicus Deorum est.

Differentia investigabilis, quia cum homo sit, supra humana tamen elevatus.

Orbis totius Incola est, orbis tamen limites excedit.

Non ex fastuoso ergo rerum scrutinio, aut temeraria curiositate,

non ex absorptis Entium locustis, Sapientem metiri licet.

Opti-

Optima illius Definitio est,
si per Genus virtutum & Differentiam meritorum,
natura sua solo minor Iove explicetur.

Sed ne morer ignaros & ignavos saperdas,
in Te ipso, essentialem sapientis Viri Definitionem monstrandi animus est,
Perillustris, Clarissime & Admodum Reuerende Domine,

**D. M. RAPHAEL CASIMIRE
A R T E N S K I,**

Sacræ Theologiæ Licentiare & Professor, Collega Maior,
Eccles: Colleg: S. FLORIANI Floren: ad Crac: Canonice &c.
Neq; vulgari Genere aut Differentia Communi, hæc Tui constat Definitio.
Primatialis Civitas Lovicium
felicem Tibi dedit Lucinam,

vt quæ ex Ethymo nominis piscationem sonat;
Tritoniam simul Tecum Academo nostro irretitam autumaret.
Nempe locus ille & lacus Euryppo felicior,
qui non absorbet Stagyritas, sed in decus Athenarum conservat.
Certe nullam atatem Diptera nostra non avit,
quâ indè nostrarum quoq; scientiarum aquis,
quispiam non prodiret Nereus.

Ministra superùm Fama,
præpetibus alis, etiam post fata superstites defert Virtutes,

STANISLAI à LOWICZ

S. Th: Doctoris & Professoris CANONICI S. FLORIANI,
amplissimi Ecclesiæ Paiczniensis Dotatoris.

Stat laudis immortale Trophæum, in Capitolio Honoris,
quod promeruit gemma Doctorum,

Tibi Vir Clarissime jure Agnationis coniunctus,
STANISLAUS LURKOWSKI, Lovicien:

Sacræ Th: Doctor & Professor, Præpositus S. FLORIANI

Vir peritiâ linguarum, exotici solis lustratione,
jurium & immunitatum Univerſitatis nostræ vindicijs, celeberrimus.

Augusta Ecclesiæ Collegiæ S. FLORIANI moles,

quod post Svecicam desolationem, iterum assurrexit;
eius munificentia & curæ totum debet in acceptis.

Sarmatiæ Machaones & Dioscorides

**SIMON & CYPRIANUS de LOWICZ,
CASIMIRUS & JOANNES CEBROVII Lovicien:**

Regum & Primatum ARCHIATRI peritissimi,

nonne apud seram posteritatem novi Apollines audiunt?

SEBASTIANI BĘTKOWSKI Lovicien:

Præpositi Ruscen: toties relatum ex Hæretica pravitate triumphum;
potissimū verò sacrum illud Areopagi Lechici edictum; sua instantiâ procuratū;
*ne dissidentium Coryphantes, personata veritatis simia,
gentis electa deferant vestitum;*

Divinior Themis ære perenniùs consignavit.

Hoc genus Sapientū à Te quidem non remotum,
propius tamen subministrat, Romanus Sophus.

Prima huic sapientem definiendi lex est,

*si animus illius intueatur vera, sitq; peritus fugiendorum ac petendorum,
si non ex opinione, sed ex Natura, pretia rebus imponat.*

Hanc Tu Vir Clarissime, essentialem vitæ Tuæ partē,
in aurora ætatis, Phæbo meridiano clariùs exhibuisti.

*Multis voluptas bonum pecoris,
tanquam prestigiatis pomis illudit, ut blandiendo enecet.*

Plures Andabatas, fatui vanitatis ignes, in avia ducunt;

Tu ubiq; lyncem agens, in Divinam Virtutis imaginem, oculos defixisti.

Ad omnia rerum pretia Argus,

quidquid boni fucum mentitur, iudicio Catonis damnasti.

Quod si ex edicto Senecæ, *Sapientis animus toti se inferat mundo;
in omnes eius partes suam mittat contemplationem:*

Quis Te arctius, hoc genus occupationis amplexus est?

Divinis humanisq; instruens mentem sciendi avidam, disciplinis;

In Tuo intellectu, Theatrum quoddam Magnificum
universæ Naturæ attollere conatus es.

Hinc nunquam magis, quam in labore quietus,
affixus loco, orbem totum peragrasti:

adeo, ut universale quoddam à parte rei artium & scientiarum brevi exitisses.

Aurea sapientiæ clavi, resecratum Augustal Naturalis scientiæ ingressus,
objecti ipsius naturam in Te transumpisti.

Nulla Tibi difficultas impervia, nulla illius penetralia impenetrabilia:
quia in intimas rerum fibras, fueras Ens mobile actualiter.

Ab omnibus quæ sapientem distinent occasionibus,

omnimodè abstractus,

ne Te quidem Tibi reliquisti;

totus intentus eruditæ cogitationibus.

Ex aquo Magnus, vehemens ac pertinax in contēplatione veritatis.

Cæterum ex omnibus os illud divinum suadæ,

& non vulgaris enthusiasmus,

Te Athenis nostris. Demosthenem & Homerum fore autumabant.

Suspexit hoc genus eruditionis & virtutis,

Memoratus ille eruditorum Coryphæus, IVRKOVIVS.

Unde non Agnationis vinculo, sed æstimatione tantarum dotum,

Te inter Laureatos cōoptari curavit.

Præcognovit fatidico Spiritu, hic sapientum Phæbus,

Te Novodvorsciano Parnasso perutilem fuisse.

in quo Castalijs solidæ doctrinæ undis, sitientes animos abunde refecisti.

Faceessant severiores Orbilij cum suis ferulis

cum

cum Tu suavioribus docendi medijs, parvos Lechiæ Quirites,
ad Thyaras, Clauas, Caduceos, Curules, & plures & pluribus annis aptaveris

ILLUSTRISSIMA KRASCIORUM Profapia,

si hodie scipiadas in bello, Catones in Senatu habeat,

Tuæ eruditioni, totum tribuit.

Porro animus Tuus ad summa natus, in Academica statione,
tanquam in beatis insulis collocari exoptavit;

ut subductis curarum tempestatibus, in solido ac sereno stetisset.
scilicet felices hic animas, tanquam in Elysiis degentes campis existimasti;
quæ se nulli fortunæ submitunt;

verum supra omnia quæ contingunt eminent.

Ubi sapientum Domus, apum more, nihil privati habet.

*Ubi sapientia non populare artificium, nec ostentationi paratum,
animum format, vitam disponit actiones regit,
agenda & omittenda demonstrat.*

Verum quid cunctatis calame?

Rumpe moras omnes; Differentias explica meritorum.

Latere te non possunt,

quæ semper apricum solis publici petiere,

Perpende ab arte, non vanum Viri cognomen,

quem Artistarum Principem in Stoa veneratis.

Ostrum hoc Decanale,

Depositum & Dactyliothecam, Regina Sapientiæ textit,

ut decus & presidium tutius ab ea haberet,

quem ardor sciendi, in artem ipsam ac scientiam transformavit.

Plinius Traiano deinceps cave inuideas.

Etiam hic Vir, penu omnigenæ eruditionis,

TYLICIANVM agens Plinium,

Regum, Heroum, ac Eruditorum gesta, immortalitate donavit.

Inscripta Clypeo Magni **IOANNIS** oracula,

perennitatem gloriæ prædicunt prædicantq;.

Volabilis sane fuerint Anniquis fama,

Retrogradâ **ARTENSCIANA** Pœsi, revocabit volatum.

SERENISSIMI & INVICTISSIMI
AUGUSTI II. Regis Nostri Clementissimi,

Coronatam gloriam;

Hic idem Apollo auspicato augurio celebravit.

CURSUS THEOLOGICI, MORALIS & SACRAMENTALIS,

Communemne meriti Differentiam ostendunt?

At nihil commune est animo Cælestibus intento, cum terrenis.

Quid multis?

Propter hoc Genus amplissimum eruditionis,

& Differentiam meritorum,

Hodie feliciter, voto Almae Universitatis,

Ad Fastigium Theologici honoris sublimaris

PERILLUSTRIS DOMINE NEODOCTOR.

Quod Tibi iam votiva Camæna gratulatur.

B.

Ætern

Æterna laudum Carmina fundimus.
Fauete pleetris Carmina mollibus:
Cantusq; chordarum sonoros,
Mille modis tenuate miris.

Thebana vel qui mœnia recreat
Vatis, repando pectore, Pindari,
Nunc spiritus venam refundens,
Dulcisonum cumulet paratum.

Horatianis seû quis inambulat
Ornatus Odis: nunc ad idoneos
Accedat auctus, & iacentem
Det melius modulare Musam.

Laurum Cathedris Theologosacris
Quando capeffit, Numine prospero,
ARTENSCIVS mentisq; pulchrum
Muneribus decorare sacris

Pergit nitorem: gloria curribus
Litet serenus, in choreas suo
Temone tendens, eruditus
Plaudat ouans Academicus umbris.

Laborioso tempore Laureas
Gestasse sacras, & Cathedra tholo
Fulsisse posses, sed modesto
Te RAPHAEL tenuisse cliuo
Visa, altioris non satis indiga
Mens, culminis: cui pectore in intima
Per ampla resplendent honesti.
In cumulibus bona celsa largis.

Reuoluo pulchri vasta negotia
Laboris in Te. Te IAGELONIAE
Multum fatigauere Musæ
Et tumidi decora alta Pindi.

Sersit bicolli Te geminus iugo
Parnassus auctus: tunc Aganippidum
Fluxere fontes in peramplos,
Ipse decus stupuisse fertur.

Apello tantum. Philosophantium
Arcana rixis mota per arduis.

Foriq̄ controuersa docti
Litigia innumeriq̄ nodi
Cessere: dum Tu feruidus ingenii,
Inter calentis praelia iurgij,
Parum resedisses, patefcunt
Cuncta suis sinuata nodis.
Tu dum Palestra TYLICIAE decus,
Pulchro loquendi munere proluis,
Polita multum Tulliana &
Assequeris monumenta lingua:
Parens Latini Tullius eloqui
Miratur ampli flumina nectaris;
Antiqua latatur vigere
Munera tunc rediuiua suada.
Te Musa pulchro vexit in effedo,
Per Regna Phabi, Teq̄ Heliconia
Gustasse permisit fluenta,
Castalia Dominator ora.
Tu dum Coronis Sceptra per arduo
Coniungis ausu, Carmen, ab artibus
Miris, recensens expolitum,
Artifici numero resolvens.
Tu siue celsas scandis in exedras,
Trophæa cunctis cordibus erigis,
Sensere tunc multi catenas
Pectoribus valuisse dulces.
Sacrata pandis seu Aquinatici
Præcepta Thomæ: mentibus aufugit
Obscura nubes, & corusci
Lumina profiluere Veri.
Ergo laboris tramite prospero,
Conscende sacri culmen in arduo
Honoris, excelsaq̄ sede
Da requiem placidam labori:
Nunc laureati tempora saculi
Exple beatus, fulmina Laureis
Propelle sacris & serenos
Viue dies sine nubelatus.

Sub Felicissimis Aupicijs,
Magnifici Perillustri, & Reverendissimi Domini,
D. M. SEBASTIANI
PISKORSKI,
J. V. Doctoris & Professoris, Ecclesiarū Cathedralis
Crac: & Collegiarum Vielunensis CANONICI, SS. Omnium
ARCHIDIACONI, Scholarum Novoduorscianarum Provisoris,
Studij Almae Universitatis Cracoviensis,
PROCANCELLARTI, ac GENERALIS, & VIGILANTISSIMI
RECTORIS

alis
um
s,
LME

Biblioteka Jagiellońska

sidr0012927

